Dosarul nr. 4r-4399/24 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
4-24048449-02-4r-15102024 Judecător Aurelia CAZACLIU

D E C I Z I E
în numele Legii

30 decembrie 2025 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURŢII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată Eugeniu BEȘELEA
Judecătorii Olga COJOCARU și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de către petentul CIOCLEA Igor împotriva Încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1635/2024 din 20 septembrie 2024, împotriva Deciziei din 03.04.2024 pe marginea materialului nr. 4064 din 18.03.2024, emisă de către agentul constatator din cadrul IP Buiucani, la plângerea cet. CIOCLEA Igor.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 02.05.2024 până la 20.09.2024;
în Curtea de Apel Centru, din 15.10.2024 până la 30.12.2025.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. Prin Decizia din 03.04.2024, emisă de către agentul constatator din cadrul IP Buiucani, mun. Chișinău, s-a respins plângerea petiționarului CIOCLEA Igor pe materialul nr. 4064 din 18.03.2024, din motiv că în acțiunile lui RADU Alexandru nu sunt prezente semnele contravenției prevăzută la art.71 alin.(1) Cod contravențional.

La data de 22.04.2024, CIOCLEA Igor a depus o contestație împotriva Deciziei din 03.04.2024, emisă pe marginea materialului nr.4064 din 18.03.2024, prin ce se conchide, că contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 448 Cod contravențional.

În susținerea contestației, a invocat că Decizia agentului constatator din 03.04.2024 este una superficială, deoarece nu s-a invitat executorul judecătoresc pentru a se expune și a prezenta probe, nu s-a acumulat probe temeinice de la APC A0120-0122. Consideră că agentul constatator nu a dorit să constate faptul că accesul la informație nu a fost oferit, nu a întreprins toate măsurile necesare pentru cercetarea sub toate aspectele, complet și

obiectiv, a circumstanțelor cauzei. Solicită anularea Deciziei din 03.04.2024, cu reluarea examinării cazului.

2. *Prin Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1635/2024 din 20 septembrie 2024,* a fost respinsă contestația depusă de CIOCLEA Igor împotriva Deciziei din 03.04.2024 pe marginea materialului nr. 4064 din 18.03.2024, emisă de către agentul constatator din cadrul IP Buiucani, ca neîntemeiată.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, petentul CIOCLEA Igor a declarat recurs în termenul legal, prin care solicită admiterea recursului, casarea Încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1635/2024 din 20 septembrie 2024, cu emiterea unei noi Decizii sau Hotărâri prin care să fie admisă contestația.*

În motivarea recursului recurentul a menționat că, instanța de judecata a dat aprecieri arbitrare asupra probelor din dosar cu încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Invocă petentul că nu este de acord cu soluția încheierii nominalizate, ba mai mult, consideră această hotărâre superficială, arbitrară şi pasibilă casării.

Notează recurentul că hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate de judecată". Fapt, care de facto lipsește în încheiere. Prin urmare, instanța de judecată a încălcat obligațiunile sale cât şi drepturile contestatarului la un proces echitabil. Totodată, potrivit recomandărilor avizului Nr.11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație şi o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil.

Reține că potrivit art.6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-şi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor pricinii. îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor şi probelor, fără a exista contradicții între motivare şi dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar. Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europe a Drepturilor Omului se relevă că hotărârea motivată constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil, iar aceasta presupune obligațiunea instanței de judecată de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum şi argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garda Ruiz vs Spania hotărârea din 21.01.1999). Astfel, este primordial ca actul judecătoresc să corespundă în mod obligatoriu tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu şi să răspundă în mod sigur şi expres la toate cererile şi obiecțiile formulate de către părți, ceea ce în speță lipsește. Or principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea trebuie să fie motivată, justițiabilul având posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție şi să le conteste dacă se prevede o cale de atac împotriva acestei hotărâri, lipsa motivării

unei decizii judiciare, pune în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza Kaufman vs Belgia 1986).

În această ordine de idei, reiterează că încheiere instanței de judecată poartă un caracter superficial şi declarativ bazat pe presupuneri. Adică, prima instanța de judecată nu s-a expus asupra conținutului problemelor indicate în contestație, din care considerente aprecierea acestora nu a fost bazată pe cercetarea multe-aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor actelor din materialele dosarului relevante subiectului dedus judecății în ansamblu şi interconexiunea lor, lăsând fără răspuns şi fără motivare respingerea contestației formulate de contestatar. Urmare, lăsarea fără răspuns circumstanțelor invocate de contestatar reprezintă în sine negarea dreptului Ia un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO.

Notează recurentul că potrivit pct.10 „instanța constată că toate pretențiile înaintate de către CIOCLEA Igor față de administratorul APC AO120-0122, se referă la procedura de executarea Nr. 175-12558/23 intentată la data de 10.11.2023, respectiv dezacordul lui cu actele executorului judecătoresc urmează a fi examinate în ordinea de contestarea a actelor executorului judecătoresc, prevăzută de art.9 Cod de executare. Pe când de facto, cererile adresate către furnizorii de informație (asociația şi executorul judecătoresc) au menirea să scoată în evidențieze următoarele: „încercările repetate de a soluționa problemele în mod extrajudiciar”, „ Cererile cu privire la acces la informație au fost înaintate către furnizori de informație - care de facto nu au fost soluționate în nici un fel, adică, nu a fost oferit accesul la informație şi nu a fost oferit răspuns”, „Furnizorii de informație nu şi-au onorat obligațiunile în mod intenționat cu privire la oferirea accesului la informație, prin urmare, au încălcat prevederile legale”, „Administratorul asociației şi executorul judecătoresc acționează cu rea credință ", „Pretențiile formulate față de APC A0120-0122 nu pot fi înaintate sau contestate prin prisma Codului de executare”, „Pentru apărarea drepturilor este necesar să deții informații actuale şi relevante.

Potrivit pct.11 „Instanța constată că, concluzia agentului constatator, despre lipsa componentei contravenționale stipulate în art.71 alin.(1) al Codului contravențional, este legală şi întemeiată, întrucât în acțiunile administratorului asociației lipsește intenția încălcării dispozițiilor legale privind accesul la informație sau a celor cu privire la petiționare, acesta fiind sancționat în ordine civilă pentru această faptă, ignorând astfel, faptul că conform materialelor dosarului rezultă clar că administratorul asociației nu şi-a onorat obligațiunile sale, şi anume: „înregistrarea cererilor prin oferirea numărului şi a dății de intrare”, „Comunicarea numărului şi datei de înregistrare a cererii", „întocmirea răspunsului cu oferirea numărului şi a dății de ieșire”, „Transmiterea răspunsului **-** cu prezentarea dovezilor în acest sens ”, „ Oferirea accesului la informație - cu prezentarea dovezilor în acest sens". Astfel, din motivul că nu există dovezi în acest sens, rezultă, că au fost încălcate prevederilor legale.

Mai invocă recurentul că potrivit pct.11 „Instanța constată că, agentul constatator a întreprins toate măsurile necesare şi a efectuat toate acțiunile procesuale în vederea administrării probelor, efectuând o investigație completă”. Iar, potrivit pct.12 „ Instanța de judecată nu a stabilit necesitatea realizării unor acțiuni suplimentare de către organul de poliție, ignorând astfel, faptul că în materialele dosarului nu există probe sau argumente

care răspund în mod indubitabil la următoarele întrebări: „ Cererile şi răspunsurile au fost înregistrate în cadrul entităților juridice sau nu?”, „Așa numitele răspunsuri ale asociației au fost întocmite post factum (în urma sesizării al IP Buiucani) sau nu”, „Răspunsurile asociației au fost transmise cu adevărat către contestatar sau nu - prezentarea dovezile ”, „Răspunsurile asociației au fost recepționate de către contestatar sau nu", „Executorul judecătoresc urmează a fi citat sau nu”,.

Menționează petentul că instanța de judecată nu s-a expus asupra aspectelor invocate, şi anume lipsa probelor, precum că registru de evidență a înregistrării cererilor şi răspunsurilor în cadrul asociație”, „Dovezile înregistrării cererilor lui CIOCLEA Igor în cadrul asociației”, „Dovezile comunicării prin aceleași mijloace a numărului şi datei înregistrării cererilor cu eliberarea dovezii în acest sens în conformitate cu Legea”, „Dovezile care atestă cu certitudine faptul că răspunsurile au fost transmise cu adevărat către petiționar”, „ Dovezile care demonstrează faptul că răspunsurile au fost recepționate de petiționar”, „Dovezile care dovedesc oferirea accesului la informație, lipsa citării executorului judecătoresc, respectarea rigorilor impuse asupra unei decizii - cu prezentarea dovezilor şi argumentelor în acest sens care dovedesc faptul că decizia emisă de IP Buiucani este în conformitate cu Legea, respectarea prevederilor legale al art.374, art.381, art.425, art.440, art.447/1 Cod contravențional - cu prezentarea dovezilor în acest sens, astfel instanța de judecată nu a aplicat Legea.

Din aceste considerente, consideră că soluția instanței de judecată poartă un caracter formal, superficial şi contradictoriu ceea ce reprezintă nu alt ceva decât faptul că, circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate corect. Instanță de judecată a dat o apreciere arbitrară a probelor cu încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

În conform art.471 alin.(1) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod contravențional, agentul constatator, avocatul, contravenientul și victima au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru,

referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

La data de 19 septembrie 2025, prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, agentul constatator, Nicolae ROMANCIUC a depus referință la cererea de recurs declarată de petentul CIOCLEA Igor, împotriva *Încheierii* Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1635/2024 din 20 septembrie 2024, prin care a solicitat respingerea acestuia.

La data de 24 octombrie 2025, prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, petentul CIOCLEA Igor a depus o cerere de suplinire a recursului declarat prin care a invocat că susține argumentele invocate în recursul depus la 08.10.2024 în scopul de a nu repeta. Totodată, solicită completarea recursului cu o probă indirectă, relevantă, de natură facturală - Decizia CSJ din 14.05.2025 (dosarul nr.2ra-812/23) în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Igor CIOCLEA împotriva A.P.C A0120-0122, cu privire la îngrădirea accesului la informație, obligarea eliberării informației solicitate încasarea prejudiciului moral şi a cheltuielilor de judecată.

Drept urmare, Decizia CSJ din 14.05.2025 confirmă argumentele contestatarului privind statutul asociației ca furnizor de informație, încălcările repetate ale dreptului de acces la informație din partea asociație. Totodată**,** practica vicioasă a administrației asociației de a încălca dreptul la informare, necesitatea sancționării conform Legii a persoanelor cu funcție de răspundere din cadrul asociației şi/sau a organelor de conducere ale asociației şi/sau a asociației.

Astfel, instanța de fond în mod nejustificat şi inexplicabil a ignorat argumentele şi probele prezentate de contestatar, precum ca: „existența multiplelor decizii judecătorești care confirmă calitatea de furnizor de informație privind asociația de coproprietari în condominiu şi caracterul repetitiv şi sistemic în care asociația încalcă dreptul contestatarului de acces la informație", „încălcarea obligațiilor legale de către asociație ", „Lipsa investigației corespunzătoare de către Inspectoratul de Poliție ", „ Lipsa respectării cerințelor şi rigorilor asupra actelor emise de către Inspectoratul de Poliție", „Aplicabilitatea prevederilor art.71 al Codului Contravențional asupra asociației de coproprietari în condominiu. Totodată, instanța de fond a ignorat problema invocată de contestatar privind lipsa acumulării şi administrării probelor de către Inspectoratul de Poliție, şi anume: „Registrul de evidență al cererilor şi răspunsurilor al asociației", „Dovezile privind respectarea prevederilor art. 15 din Legea Nr.148/2023 privind accesul la informațiile de interes public (înregistrarea cererilor, comunicarea prin aceleași mijloace a numărului şi datei înregistrării cererii, eliberarea dovezii înregistrării cererii) ", „Dovezile privind transmiterea şi recepționarea răspunsurilor de către petiționar şi oferirea accesul la informație pentru acesta. Prin urmare, instanța de fond nu a exercitat un control judecătoresc asupra legalității şi temeiniciei soluției agentului constatator, acceptând formal concluziile acestuia, adică fără a oferi o motivație temeinică asupra tuturor aspectelor esențiale invocate în contestație, ceea ce contravine obligației de a asigura o examinare echitabilă şi completă a cauzei.

Astfel**,** instanța de fond a ignorat toate probele prezentate de contestatar, ba chiar, a încălcat regulile de apreciere a probelor, bazându-se exclusiv pe declarații în lipsa materialului probatoriu care urma să fie administrat de către Inspectoratul de Poliție privind respectarea legislației de către asociația de coproprietari în condominiu în adoptarea unei soluție complete şi obiective.

Indică petentul că instanța de fond nu a aplicat legea (Legea Nr. 982/2000, Legea Nr.148/2023, Legea condominiului, Codul Contravențional, Constituția, Convențiile) care oferă statut de furnizor de informație pentru asociațiile de coproprietari în condominiu şi obligația acesteia de a oferi accesul la informație. Iar pe de altă parte**,** responsabilitatea Inspectoratului de Poliție de a efectua o cercetare completă şi obiectivă asupra plângerii contravenționale. Totodată instanța de fond nu sa expus asupra:„ Cerințelor şi rigorilor care urmează a fi respectate de către IP la emiterea unui act administrativ, cum ar fi: soluție, propunere, decizie", „Legalitatea actului administrativ emis (soluția, propunerea, decizia) de Inspectoratul de Poliție Buiucani, temeinicia investigației și respectarea procedurilor legale.

Drept urmare, reieșind din cele menționate mai sus**,** confirmă existența elementelor obiective şi subiective ale contravenției prevăzute la art.71 Cod contravențional, iar organele poliției şi instanța de fond erau obligate să le valorifice din oficiu. Totodată**,** consideră că procesul s-a desfășurat tendențios şi unilaterală, lezând astfel, drepturile sale.

5. *Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de petentul CIOCLEA Igor, împotriva Încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1635/2024 din 20 septembrie 2024*, *cu casarea integrală a Încheierii și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond, în alt complet de judecată, din considerentele ce succed.*

6. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanța de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau integral, și dispune rejudecarea cauzei în primă instanță dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanței de judecată, privind citarea obligatorie a părților, privind respectarea dreptului la apărare și a dreptului la interpret, precum și dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33-35 Cod de procedură penală aplicate corespunzător.*

Conform art.466 Cod contravențional, hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, în următoarele temeiuri: *d) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau dispozitivul hotărârii redactate nu corespunde dispozitivului pronunțat după deliberare.*

Colegiul penal reține, că la judecarea cauzei instanța de fond nu a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al

contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum şi alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil şi la apărare. Or, studiind materialele prezentate în coroborarea cu hotărârea primei instanțe, se constată, că instanța de judecată a examinat cauza superficial şi unilateral fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar.

Reieșind din prevederile art.6 al CEDO, pronunțarea de către instanțele de judecată a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligația instanței de judecată de a se expune în hotărârile emise asupra tuturor cerințelor pricinii, precum şi asupra argumentelor invocate de către intimat întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz, 26). În sensul art.6 alin.(1) al Convenției, instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care își întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanțele de judecată să motiveze nu doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii şi să nu se mulțumească de a proba pur şi simplu concluziile uneia dintre părți.

7. În temeiul prevederilor art.462 alin.(1) Cod contravențional, ***hotărârea*** *judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată*.

În continuare Colegiul relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Cod contravențional, *este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională*. În temeiul prevederilor art.10 Cod contravențional, *constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârşita cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională*.

În corespundere cu prevederile art.440 alin.(1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.*

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existenta acestei fapte.

8. Reieșind din materialele cauzei Colegiul penal reține că la data de 15.03.2024, CIOCLEA Igor a depus la IP Buiucani, o plângere, înregistrată cu nr. 2348, prin care a solicitat examinarea acțiunilor pretins ilegale ale administratorului APC A0120-0122 și ale executorului judecătoresc Maxim ROMALIISCHI, prin prisma art.71 alin.(1) Cod contravențional, care i-au încălcat dreptul la informație prin neoferirea răspunsurilor la cererile sale.

Potrivit materialelor dosarului, instanța constată, că CIOCLEA Igor s-a adresat către APC A0120-0122 și executorul judecătoresc Maxim ROMALIISCHI cu mai multe cereri, și anume: la 28.12.2023, 29.01.2024, 06.03.2024 și 30.10.2023, care au ca obiect punerea în executarea a Titlului executoriu nr.2-1752/10 din 31.01.2022 (f.d.13-16).

Totodată, CIOCLEA Igor a depus alte cereri la 30.10.2023, 31.01.2024 și 06.03.2024, care au fost adresate pentru APC A0120-0122 (f.d.17-19).

Prin Decizia din 03.04.2024, emisă de către agentul constatator din cadrul IP Buiucani, mun. Chișinău, s-a respins plângerea petiționarului CIOCLEA Igor pe materialul nr. 4064 din 18.03.2024, din motiv că în acțiunile lui Radu Alexandru nu sunt prezente semnele contravenției prevăzută la art.71 alin.(1) Cod contravențional.

Drept consecință, instanța de fond, prin Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1635/2024 din 20 septembrie 2024*,* a respins contestația depusă de CIOCLEA Igor împotriva Deciziei din 03.04.2024 pe marginea materialului nr. 4064 din 18.03.2024, emisă de către agentul constatator din cadrul IP Buiucani, ca neîntemeiată, constatând că toate pretențiile înaintate de către CIOCLEA Igor față de administratorul APC A0120-0122, se referă la procedura de executarea nr. 175-12558/23 intentată la data de 10.11.2023, respectiv dezacordul lui cu actele executorului judecătoresc urmează a fi examinate în ordinea de contestarea a actelor executorului judecătoresc, prevăzută de art.9 Cod de executare. Pe cale de concluzie, instanța constată că, concluzia agentului constatator expusă în Decizia din 03.04.2024, despre lipsa în acțiunile administratorului APC A0120-0122, Radu Alexandru, a componența contravenției stipulate la art.71 alin.(1) Cod contravențional, este legală și întemeiată, în acțiunile acestuia lipsind intenția încălcării dispozițiilor legale privind accesul la informație sau a celor cu privire la petiționare, acesta fiind sancționat în ordine civilă pentru această faptă, la caz urmând a fi puse în executarea hotărârea judecătorească pe acest caz, or, agentul constatator a întreprins toate măsurile necesare și a efectuat toate acțiunile procesuale în vederea administrării probelor, efectuând o investigație completă, urmare a căreia, a ajuns la concluzia legală și corectă de lipsă în acțiunile lui Radu Alexandru a semnelor faptei contravenționale în baza art.71 alin.(1) Cod contravențional.

9. Astfel, Colegiul penal lecturând textul Încheierii recurate, în raport cu circumstanțele faptice stabilite mai sus şi ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță, menționează că, instanța de fond nu a dat o apreciere cumulului de probe și nu a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Potrivit prevederilor art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Se subliniază că, CtEDO, în speța *Luka contra României* a evidențiat că art.6 implică faptul că deciziile instanțelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părțile au fost ascultate și să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiției. Altfel spus, art.6 îi atribuie „instanței" obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora și fără a fi înțeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, pct.19-20, pct.59 și 61).* Curtea evidențiază că trebuie să se țină seama de relevanța și incidența argumentului sau motivului cu privire la care instanța nu s-a pronunțat la încheierea cauzei *(Jahnke și Lenoble împotriva Franței (dec.), nr.40490/98 și Dima împotriva României, 16.11.2006).*

Potrivit prevederilor art.448 Cod contravențional, alin.(1) *contravenientul, victima sau reprezentantul acestora*, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, *în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator* sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, *sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale.* Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447/1 alin.(8).

Astfel, în context Colegiul ține să precizeze că la data de 22.04.2024, CIOCLEA Igor a depus o contestație împotriva Deciziei din 03.04.2024, emisă pe marginea materialului nr. 4064 din 18.03.2024, prin care a invocat că Decizia agentului constatator din 03.04.2024 este una superficială, deoarece nu s-a invitat executorul judecătoresc pentru a se expune și a prezenta probe, nu s-a acumulat probe temeinice de la APC A0120-0122. Consideră că agentul constatator nu a dorit să constate faptul că accesul la informație nu a fost oferit, nu a întreprins toate măsurile necesare pentru cercetarea sub toate aspectele, complet și obiectiv, a circumstanțelor cauzei, solicitând anularea Deciziei din 03.04.2024, cu reluarea examinării cazului.

Conform alin.(4) al art.448 Cod contravențional contestația împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenționale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenței teritoriale, care a examinat cauza. În cel mult 5 zile

lucrătoare de la data depunerii, agentul constatator expediază contestația şi dosarul cauzei contravenționale în instanța de judecată competentă.

10. Colegiul penal, analizând Încheierea instanței de fond, reține că soluția de respingere a contestației depusă de CIOCLEA Igor împotriva Deciziei din 03.04.2024 pe marginea materialului nr. 4064 din 18.03.2024, emisă de către agentul constatator din cadrul IP Buiucani a fost motivată într-un mod insuficient și neconform rigorilor legale privind motivarea actelor jurisdicționale. Obligația instanței de a oferi o motivare completă, logică și coerentă constituie o cerință esențială a dreptului la un proces echitabil, izvorâtă atât din legislația națională, cât și din jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, conform căreia instanța trebuie să examineze toate circumstanțele relevante și să dea dovadă că a analizat cu atenție probatoriul administrat.

Colegiul penal constată că instanța de fond a examinat cauza în mod formal și superficial, fără a realiza o analiză efectivă a tuturor argumentelor și probelor invocate de contestatarul CIOCLEA Igor, fapt ce contravine exigențelor art.457–458 Cod contravențional, precum și standardelor impuse de art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Astfel, din conținutul încheierii contestate rezultă că instanța de fond s-a limitat la reproducerea concluziilor agentului constatator, fără a efectua un control judecătoresc real asupra legalității și temeiniciei Deciziei din 03.04.2024, acceptând formal concluziile acesteia, fără a administra sau a verifica materialul probatoriu necesar soluționării juste a cauzei.

Instanța de fond nu s-a expus asupra aspectelor esențiale invocate în contestație, lăsând fără răspuns următoarele susțineri fundamentale ale contestatarului lipsa dovezilor privind înregistrarea cererilor adresate APC A0120-0122 și executorului judecătoresc, inexistența registrului de evidență a cererilor și răspunsurilor al asociației, lipsa comunicării numărului și datei de înregistrare a cererilor, contrar art.15 din Legea nr. 148/2023, absența dovezilor privind transmiterea și recepționarea răspunsurilor către contestatar, lipsa dovezilor oferirii efective a accesului la informație, necitatea citării executorului judecătoresc în vederea elucidării circumstanțelor de fapt precum și omisiunea verificării momentului întocmirii răspunsurilor (ante sau post factum sesizării IP Buiucani), iar instanța nu a motivat de ce aceste aspecte nu ar fi relevante pentru existența sau inexistența componenței contravenției prevăzute la art.71 alin.(1) Cod contravențional, fapt ce echivalează cu ignorarea motivelor contestației.

Contrar regulilor de apreciere a probelor, instanța de fond nu a analizat probele în ansamblul lor, ci s-a bazat exclusiv pe afirmații declarative, în lipsa materialului probatoriu ce urma a fi acumulat de organul constatator.

Totodată, Colegiul penal reține că instanța nu a verificat dacă agentul constatator a solicitat registrele interne ale asociației, a verificat existența dovezilor de expediere și recepționare a răspunsurilor, a audiat persoanele cu funcție de răspundere, inclusiv executorul judecătoresc, a respectat rigorile art.374, art.381, art.425, art.440 și art.447/1 Cod contravențional.

Prin acceptarea necondiționată a concluziei agentului constatator, instanța de fond a substituit analiza judiciară cu o prezumție nejustificată de legalitate, ceea ce contravine rolului său constituțional.

Instanța a concluzionat, în mod declarativ, că lipsește intenția administratorului APC A0120-0122, fără a analiza faptic conduita acestuia și fără a examina dacă omisiunea repetată de a răspunde la cereri poate constitui o formă de intenție indirectă sau cel puțin acceptare conștientă a încălcării dreptului la informație. Or, lipsa dovezilor privind îndeplinirea obligațiilor legale conduce, în mod logic, la prezumția încălcării acestora, iar instanța era obligată să motiveze contrar.

Prin faptul că nu a răspuns motivat tuturor argumentelor contestatarului, instanța de fond a încălcat dreptul la o hotărâre motivată, garantat de art. 6 CEDO, astfel cum este interpretat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (García Ruiz c. Spaniei, Kaufman c. Belgiei). Lipsa motivării reale pune contestatarul în imposibilitatea exercitării unui control judiciar efectiv și creează aparența unui proces formal și unilateral.

11. Prin urmare, din materialele cauzei rezultă că instanța de fond nu a examinat cauza sub toate aspectele, nefiind date răspuns la toate obiecțiile înaintate de pretinsa victimă, *in concreto* Colegiul notează că instanța nu a răspuns motivat tuturor argumentelor esențiale ale contestatarului CIOCLEA Igor, lăsând fără examinare aspecte determinante pentru soluționarea cauzei, precum: lipsa dovezilor de înregistrare a cererilor și a răspunsurilor în cadrul APC A0120-0122, inexistența registrului de evidență a cererilor, necomunicarea numărului și datei de înregistrare a cererilor, lipsa probelor privind transmiterea și recepționarea răspunsurilor, neofertarea efectivă a accesului la informație, precum și necesitatea citării executorului judecătoresc pentru elucidarea circumstanțelor de fapt.

Respectiv, instanța de fond nu a analizat cumulativ probele și nici nu a verificat dacă agentul constatator a întreprins toate acțiunile procesuale necesare pentru administrarea materialului probatoriu, acceptând necondiționat afirmații declarative, în lipsa dovezilor cerute de lege. În acest mod, aprecierea probelor a fost una arbitrară, cu încălcarea regulilor de apreciere a probelor și a obligației instanței de a examina cauza nemijlocit. Totodată, concluzia instanței privind lipsa intenției în acțiunile administratorului APC A0120-0122 este una formală și nemotivată, fiind pronunțată fără analiza conduitei concrete a acestuia și fără a evalua dacă omisiunea repetată de a răspunde cererilor de acces la informație poate constitui intenție indirectă în sensul art.71 Cod contravențional.

Prin faptul că instanța de fond a ignorat probele și argumentele relevante, inclusiv existența unei practici judiciare care confirmă statutul APC A0120-0122 de furnizor de informație și caracterul repetitiv al încălcărilor, aceasta nu a asigurat o motivare clară, coerentă și completă a hotărârii, încălcând dreptul contestatarului la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, astfel cum este interpretat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În aceste condiții, Colegiul penal reține că instanța de fond a examinat cauza superficial, nu a dat răspuns tuturor motivelor contestației formulate de CIOCLEA Igor și a pronunțat o soluție formală și insuficient motivată, ceea ce constituie temei de casare a încheierii atacate.

Respectiv instanța de recurs lecturând textul Încheierii recurate, în raport cu circumstanțele faptice stabilite mai sus şi ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță, apreciază că Încheierea adoptată de instanța de fond este una superficială și neîntemeiată. Succesiv, instanța de recurs apreciază că instanța de fond nu a elucidat toate circumstanțele, astfel se reține că, nu a dar răspuns contestatarului la obiecțiile ce ține de legalitatea deciziei agentului constatator din 03.04.2024 pe marginea materialului nr. 4064 din 18.03.2024, a aplicat eronat normele de drept procedural.

Rezumând aceste prevederi, Colegiul Penal menționează faptul că, instanța de fond a examinat cauza pripit şi unilateral şi a emis o Încheiere nemotivată. Prin urmare, nemotivarea totală sau parțială a actelor de dispoziție emise de instanța de judecată, fie nepronuntarea asupra tuturor motivelor invocate în plângere - afectează prin sine dreptul persoanei la acces liber la justiție, drept garantat de art.6 din CEDO și art.20 al Constituției RM. Astfel, conform jurisprudenței CtEDO, expuse în cazurile aplicării art.6 al Convenției, doar o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului, oferă posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac şi oferă posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o contestație, o cerere de apel sau recurs. (*Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznetsov şi alţii c. Rusiei (2007) § 85.*).

Conform art.466 lit.d) Cod contravențional, *hotărârile judecătoreşti contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru faptul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, din motivele enunțate anterior.*

La fel, instanța de recurs reține că deși în contestației au fost invocate mai multe argumente, instanța nu fond nu s-a expus referitor la aceste motive și le-a lăsat fără soluționare, or, instanța s-a limitat în a invoca că contestația înaintată este neîntemeiată, *omițând să analizeze și aprecieze argumentele victimei în contestația depusă.*

Colegiul penal lecturând textul Încheierii recurate, în raport cu circumstanțele faptice stabilite mai sus şi ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță, menționează că soluția adoptată, este nemotivată, neregăsindu-se în cuprinsul acesteia argumentarea ce l-a determinat pe judecător să adopte soluția dispusă în cauză.

Astfel, în lumina celor invocate supra, instanța de recurs reține, că instanța de fond a adoptat o Încheiere nefondată, or instanța de judecată este obligată să se pronunțe asupra tuturor argumentelor invocate de părți. Mai mult decât atât, Colegiul relevă faptul că decizia urmează a fi casată cu rejudecarea cauzei, întrucât asemenea omisiune nu poate fi corectată în instanța de recurs.

Aceste fapte constituie o neglijare a prevederilor art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului: „*Convenția impune obligația oricărei instanțe de a indica suficient de clar motivele pe care s-a sprijinit*. Această exigență, care contribuie la garantarea respectării principiului bunei administrări a justiției, nu poate fi întotdeauna înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat pentru fiecare argument al părților. Instanțele naționale sunt obligate să-şi motiveze deciziile, ceea ce nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument, dar ca o obligație de a se pronunța asupra problemelor cele mai importante ridicate în speță", a se vedea în acest sens cauza (Ruiz Torija şi Hiro Balani împotriva Spaniei, hotărârea din 9 decembrie 1994, sau Grigore Vlasia Vasilescu

împotriva României, hotărârea din 6 iunie 2006).

Mai mult, Încheierea instanței de fond nu reflectă toate circumstanțele invocate la judecarea cauzei de către victimă, nu atestă o analiză serioasă din partea instanței a motivele pe care s-a sprijinit, astfel soluția instanței de fond de principiu nu corespunde rigorilor art.462 Cod contravențional.

12. Prin urmare, Colegiul consideră necesar să remită cauza spre rejudecare, în vederea examinării contestației depuse de Cioclea Igor sub toate aspectele, cu obligația instanței de a răspunde motivat tuturor argumentelor invocate.

Totodată, Colegiul reține că, la rejudecarea cauzei, instanța de judecată urmează să examineze integral materialele cauzei contravenționale *și să se pronunțe printr-o hotărâre legală* și motivată, iar *nu printr-o încheiere*, așa cum a procedat instanța de fond. Or, potrivit art.394 alin.(2) Cod contravențional, cauza *contravențională se judecă de un singur judecător, care se pronunță asupra fondului cauzei prin hotărâre*. Prin încheieri se soluționează doar chestiunile procedurale apărute în cursul judecării cauzei sau aspectele ce țin de executarea sancțiunii contravenționale.

În speță, instanța de fond era obligată să examineze fondul cauzei și să se pronunțe printr-o hotărâre adoptată în numele legii, cu expunerea completă a circumstanțelor de fapt, analiza multilaterală a materialelor cauzei și motivarea clară a soluției adoptate.

Respectiv, aceste încălcări de procedură nu-i dau posibilitate instanței de recurs să examineze cauza contravențională în fond, fără a trimite dosarul la o nouă examinare.

Colegiul penal mai reține că, instanța de fond nu a ținut cont de circumstanțele invocate de părți și nu a dat răspuns la cele mai importante obiecții ale acestuia vizavi de cauza examinată. Toate aceste circumstanțe pun la îndoială faptul că instanța de fond ar fi pătruns în esența cauzei și că ar fi examinat cauza obiectiv și multiaspectual. În aceste circumstanțe, se denotă faptul că instanța nu a examinat complet și obiectiv cauza contravențională dată, iar la emiterea Încheierii nu a dat deplină importanță prevederilor art.462 alin.(4) Cod contravențional.

Respectiv, circumstanțele stabilite supra, combat concluzia primei instanțe, ceea ce denotă că instanța de fond nu și-a motivat corespunzător soluția. Elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța de judecată nu a efectuat, prin ce au fost ignorate normele dreptului procedural și dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea hotărârii atacate și remiterea cauzei la o nouă examinare, în aceiași instanță, în alt complet de judecată.

În acest context, instanța de recurs reiterează că instanța de fond este obligată să se pronunțe asupra tuturor argumentelor invocate de participanții la proces. Or, neexpunerea asupra unei cerințe, se egalează cu faptul că nu au fost auzite părțile. Conform practicii CEDO, în cauza Fomin împotriva Moldovei, Cererea nr. 36755/06, Curtea a statuat că: „Rolul unei Decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o Decizie motivată oferă părților posibilitatea de a o contesta precum și posibilitatea ca Decizia să fie revizuită de către o Instanță de Recurs”. Doar prin adoptarea unei decizii motivate, poate avea loc un control public al administrației Justiției (c.f. Hirvisaari împotriva Finlandei, nr. 49684/99, parag. 30, 27.09.2001).

La judecarea cauzei instanța de fond urmează să țină cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, „la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare”.

Subsecvent celor enunțate, din considerentele menționate supra şi având în vedere faptul că prima instanță nu a constatat şi nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, ținând cont de faptul că încălcarea normelor de drept ce a dus la soluționarea eronată a pricinii nu poate fi corectată în instanța de recurs, iar acest fapt constituie temei de remitere a pricinii la rejudecare în prima instanță, Colegiul Penal consideră necesar de a admite recursul declarat de către petentul CIOCLEA Igor, a casa Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1635/2024 din 20 septembrie 2024 şi a remite cauza respectivă la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

13. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.2) lit.c), art.474 Cod contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de către petentul CIOCLEA Igor.

Se casează integral Încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-1635/2024 din 20 septembrie 2024, împotriva Deciziei din 03.04.2024 pe marginea materialului nr. 4064 din 18.03.2024, emisă de către agentul constatator din cadrul IP Buiucani, la plângerea cet. CIOCLEA Igor, și se remite cauza în vederea rejudecării în prima instanță, într-un alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Olga COJOCARU**

Vitalie BUDECI